

Jašubeg en Jered

U R A D N I B I L T E N V I T E Z O V I N Č A R O V N I K O V

Web: <http://www.vitezicarovniki.com> kontakt: info@vitezicarovniki.com

POSEBNE TOČKE ZANIMANJA:

- Nova edicija KMŠ
- Avtorske pravice
- Intervju z Andrejem Ivanuša, avtorjem Vilindarja
- Društvo se predstavi—3. Zmaj iz Reke
- Neskončnost, nova številka glasila društva Prizma

V TEJ ŠTEVILKI:

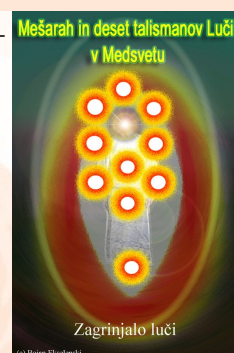
Intervju z Andrejem Ivanuša: 1. del.	2
Društvo 3. Zmaj in Reke	3
Nekaj iz sveta domišljije	4
Pogledal sem film	5
O avtorju	6

Nova edicija nam ljubih žanrov

Založba KMŠ je čisto zaresno pognala edicijo nam ljubih žanrov z imenom Daljna Obzorja. Prvo delo v tej ediciji je že izšlo. Gre za literarno klasiko Richarda Mathesona Jaz, legenda. O čem govori omenjena bukla spodobne debeline, ste ljubitelji žanra seznanjeni, saj gotovo niste zamudili odličnega filma z Will Smithom v glavni vlogi. Ko smo že pri filmi Jaz legenda—v trgovinah se dobi tudi posebna izdaja, kjer je tudi verzija z Happy Endom. Omenjena

bukla je doživela torej že tri ekranizacije. Malce manj rosno mladi se gotovo spomnite Omega mana iz 70-tih let, kjer je v naslovni vlogi igral pred kratkim preminuli Charleston Heston (kdo ne pozna njegovih vlog v Planetu opic in Ben Huru?). Če malce pokukate na spletno stran omenjene edicije, boste ugotovili, da se bomo ljubitelji v bodoče slastno mastili z njihovimi izdajami. V načrtu imajo nekaj klasik, katere mora vsak malce resnejši

lju-

bitelj obvezno nabaviti. Naj omenim samo Dune ...

Komaj čakamo nadaljevanje.

B. E.

Aktualno: Avtorske pravice

Mnogi, ki malce križarite po sceni nam ljubih žanrov, ste gotovo naleteli na prigode okoli kraje avtorskih pravic. Naj povzamem. Našel se je malce nespreten, a silno ambiciozen tatič, ki je kar s foruma Prizme snel dve literarni deli in si jih praktično nespremenjena prilastil ter objavil pod svojim imenom v lokalni literarni reviji. Omenjeni osebek je celo član uredništva. Kaj se je zgodilo, ko so nekateri opazili krajo? Uredništvo revije se je v drobnem tisku na koncu revije opravičilo, a tip je še vedno v sedlu. Vsak normalen urednik bi

takšnega sodelavca nemudoma odslovil. Ampak ga ni (saj iz kolofona revije tega ni videti). Takšen odnos dokazuje, da se lahko pri nas krade, dokler te pač ne ujamejo. Če te pa ujamejo, pa kaj več od drobnega opravičila oškodovanci ne bodo deležni. Gre pač za avtorje, ki niso znotraj kulturniške elite. Žal pa tudi avtorji niso najbolj pazljivi glede varovanja svojih del. Obvezno je treba pri vsaki objavi zapisati tisti nujni copyright z vsem, kar sodi zraven. V Sloveniji je kultura spoštovanja tujega dela silno nizka. Samo jasen zapis o

copyrightu nudi vsaj malo zaščite. Mnogi avtorji brezplačno objavljamo svoja dela. Čeprav je takšno delo dano v brezplačno uporabo (branje), še ne pomeni, da se ga lahko vsakdo vzame in (delno ali v celoti) objavi pod svojim imenom. Delo je še vedno LASTNINA avtorja, katero je pač dal v uporabo publiki. To je podobno temu, da komu posodiš recimo kolo. Čeprav ga uporablja nekdo drug, je še vedno tvoja lastnina.

Avtorji smo pri krajah preveč popustljivi. V Ameriki bi prej omenjenega tatiča do obisti iztožili. Za moralne muke ...

Intervju z Andrejem Ivanušom

Vilindar je vaše zadnje literarno delo, ki je izšlo pri založbi Blodnjak. Ko ga človek prime v roke in na hitro prelista, takoj spozna, da gre za nekaj posebnega. Mene in bralce zanima, kako ste prišli do ideje, da napišete fantazijsko zgodbo v verzih?

Ko se je zgodba porodila, sem prišel na misel, da bi jo popestril tudi s pesmimi. Nekako za poskušino sem naredil prvih pet kitic, ki predstavljajo bajno vilinsko mesto Vilindar. Menil sem, da so dober uvod v samo zgodbo. A bolj, ko se je to vrtelo v moji glavi, bolj me je mikala ideja, da bi zgodbo v celoti povedal v verzih. Ker se tega že zelo dolgo ni nihče lotil, ker je pravljica tudi malo epska zadeva. No, za ep je bila prekratka, pesnitev pa je prava oznaka. Ko sem začel pisati, sem vseh v naprej predvidenih 90 kitic napisal v dveh, treh tednih. Devetdeset je namreč prav tako magično število. No, seveda, potem je bilo potrebno verze in ritem še piliti.

Med pisanjem sem spoznal, da je v verzih in z nenavadnim nizanjem besed nekatere stvari mogoče opisati večplastno v eni kitici, celo v eni vrstici. Če bi pisal »klasično«, bi za to potreboval stran ali dve. Na primer:

Maladon kovač v zori časa rdeče žare razpihuje.

Že samo ime glavnega junaka, kovača je starinsko in pomeni m(a)lad-on-je, ali mladec, mladenič. Kovač je v starih časih veljal tudi za čudodelca, saj je zmožil »zemlje« ustvariti »novo stvar«. Je skrivnosten ustvarjalec in mag. Zato so bili ti ljudje zelo cenjeni in ostali so do njih čutili strah in spoštovanje. Zora je pomemben del dneva in že sama po sebi boginja. V besedni zvezi »v zori časa« pa

pomeni dobesedno »zgodaj jutraj, še preden vzide sonce« ali »ob svitu«. A istočasno pomeni še »pred davnimi časi«, kot je to v vseh pravljicah. Besedna zveza »rdeče žare razpihuje« ima še več pomenov. Žar je kovaška žerjavica s katero razžariš železo, da iz nje izdelate kovaške izdelke. Med drugim lahko narediš meč, ki ima v vseh mitologijah, pesnitvah, epih in zgodbah ter romanih tega sveta vedno določene magične, nadnaravne in posebne lastnosti. A žar gori tudi v kovačevi notranjosti. Njegov žar je, da gre iskat bajno mesto Vilindar. Ko piha v žerjavico z mehkom, da jo žari, žari tudi svojo željo in strast. In ta ga nosi, da resnično izdelata čudežni meč. Namen posvečuje sredstva in sredstva uresničijo namen.

Včasih so zgodbe pisali v verzih zato, da se jih je pripovedovalec lažje zapomnil. Krog je bil tako sklenjen, stara pravljica mora biti v verzih in zato je Vilindar v verzih. Mislim tudi, da jo mora bralec brati na glas, sebi in drugim, saj bo tako dobila še žlahtnejši zven in razumevanje besedila bo lažje.

Ideja, da za okostje zgodbe uporabite žal premalo znano mitološko dediščino Slovencev (in Slovenk), je odlična. Kako ste prišli na to idejo?

Ne dolgo tega nazaj sem bral zanimivo knjigo dr. Zmaga Šmitka, Mitološko izročilo Slovencev. Je kar debela, saj ima več kot 420 strani. To je resna doktorska disertacija obdelana na bolj poljuden način. Vsebinsko je zelo zanimiva in me je kar vleklo, da bi njegova resna in znanstvena spoznanja o neznani slovenski mitologiji uporabil kot snov za zgodbo. Vedno so nam govorili, da slovenske mitologije ni. A dr. Šmitek je skozi rešeto spustil na stotine slovenskih pravljic in mitološka bitja temeljito obdelal. Primerjal jih je z mitologijami drugih narodov v Evropi in še širše. Kar je bilo posebno in samo slovensko, je ostalo na rešetju. Ti kamenčki so se nenadoma zlili v moza-

ik. Saj je ostalo nekaj praznin, a se jih da z določeno mero domišljije izpolniti in dobimo slovenski kozmološki pogled in mitologijo. Zelo staro in arhaično in presenetljivo je, da ta še vedno živi med nami. Na primer, vraža »pikapolonico se ne sme ubiti«, »pikapolonica prinaša dobre vesti«, »pikapolonica mi bo našla ženina« in še kaj. Od kod ta vraža? Zato, ker je po slovenski mitologiji pikapolonica glasnica bogov, ki preko nje pošiljajo ljudem na zemlji dobra sporočila.

Ker je slovenska mitologija neznana, sem glavne opombe podal na začetku knjige. Tako mora bralec prebrati tudi to, da potem celovito razume dogajanje v sami pesnitvi Vilindar. Ker je snov stara, sem iskal starinske in narečne izraze ter jih uporabil. Njihov pomen sem dodal na koncu pesnitve.

Imate v načrtu napisati še kaj na osnovi slovenske mitologije? Lahko kaj poveste o tem delu, če že nastaja?

Odgovor je vsekakor, da. V slovenski mitologiji je prvi bog Svetovid. Njegovo ime je: Tisti prvi, ki je vse (**sve**), kar je (**to**), uvidel (**ovid**), torej **sve-to(o)vid**. Božanstvo, ki je na začetku obstoja s pogledom ustvarilo (s pogledom ustvariti = uvideti) vse kar je, torej ves svet. Prav očarala me je ideja, da bog odpre oči in s pogledom ustvarja svet. A pri tem ne ve vedno, kaj je ustvaril. Dejansko ustvarja »začetne pogoje«. Kar se potem razvije, včasih preseneti tudi njega samega. Kasneje lahko sicer na

Andrej Ivanuš

vse vpliva, je zelo mogočen, a ne vse-mogočen. To je odlična osnova za celo vrsto neverjetnih fantazijskih svetov. Eden od teh že nastaja in v njem bodo našli mesto božji otroci Kresnik, Noreja in Potoglav. In božjih otrok otroci in polbogovi, pa še demoni, vidovine, zminji in polegaji, krivopete, žalik žene, rojenice, sojenice in še sivovilinke, vodani in stramorji, jerei in navke, salamandri in trutamore ter na desetine drugih iz slovenske mitologije. Vem, da bralci prvič slišijo za nekatere, drugih pa se bodo morda spomnili iz pravljic, ki so jih prebrali ali pa so jim jih pripovedovale babice. Ob tem naj prišepnem na uho: tudi Josip Vandot je v Kekcu uporabil slovenska mitološka bitja!

Zdaj se bova vrnila v preteklost.

Kdaj ste začeli pisati? Katero je vaše prvo objavljeno delo in kje je bilo objavljeno?

Brati sem se naučil bolj ali manj sam že v petem letu starosti. Poleti, preden sem šel v prvi razred osnovne šole, sem prebral vse tri knjige o Vinetuju. Tako sem že v šoli pri slovenščini pisal zgodbe in odlične proste spise. Prve objave so bile seveda v šolskem glasilu Plamenčki. A dejansko prvo »zaresno« objavo sem doživel v reviji Mladina, številka 37, 22.9.1977 v prilogi Mlada pota. To je bila zgodba o ribiču z naslovom Pet senc. Ta priloga je pokrivala mladinsko literarno kolonijo v Gradišču, danes Sveta Trojica v Slovenskih Goricah.

Prva objavljena knjiga je filatelistični priročnik za zbiralce začetnike Čar filatelije, ki je izšel pri založbi Rotis v Mariboru leta 1994. Z njo sem v okviru Filatelistične zveze Slovenije tekmoval na svetovni filatelistični razstavi v Istanbulu (Carigrad), Turčija v razredu filatelistične literature in sem zanj prejel bronasto medaljo.

Prvo literarno delo je mladinska zgodba v štirih knjigah Čudovita potovanja zajca Rona, ki je izšla pri Založniškem ateljeju Blodnjak iz Ljubljane leta 2002.

Kolikor vidim, ste v knjižni obliki izdali Zajca Rona, Rheio in Vilindar. Vse pri založbi Blodnjak. Vilindar dobro poznam in se mi je dobro zadržal v srcu. Rheio ravno berem, Zajec Rono pa je neke vrste otroška fantazija. Zakaj vaših knjig ni možno kupiti v široki prodaji? Glede na

kvaliteto bi si to zaslužile.

Čudovita potovanja zajca Rona, ki sem jih napisal v obdobju 1994-1996, sem poslal na več kot 20 založb v Sloveniji, od največje naprej. Odgovori so bili zelo podobni. Delo je primerno za objavo, ampak... Večinoma so bili izgovori v stilu, da imajo program izpolnjen za nekaj let v naprej in naj malo počakam. Bolj jih mučilo to, da imajo pred seboj neznanega avtorja. Po dopisovanju po internetu sem spoznal končnega založnika. Ta je bil pripravljen knjigo založiti, ker primanjkuje fantazijske literature za otroke. Da je to res, še danes dokazuje knjižnična izposoja, saj mladi bralci v knjižnicah zelo posegajo po knjigi.

Po drugi strani je to majhen založnik, ki se trdo preživlja z izdajo fantazijske in znanstveno fantastične literature. Založbo je dejansko ustanovil zato, da je lahko izdal svoje knjige in knjige svojih kolegov, ki jih privlači znanstvena fantastika. V njegovem času nobena »resna« založba ni izdajala to vrsto literature, še prevodov največjih svetovnih uspešnic se (skoraj) niso lotili. Odločil se je, da bo večino svojih knjig prodal neposredno knjižnicam. Tako ve, kolikšno naklado lahko proda in jo temu primerno oblikuje. Le nekaj izvodov gre v redno prodajo preko ljubljanskega Konzorcija ali če neposredno naročite pri njemu.

Ste član društva Prizma? Sodelujete namreč tudi na forumu Prizme, kjer ste vsaj v mojih očeh nekakšen glas razuma. Zakaj ni bilo recimo v Neskončnosti objavljeno, da je izšel ali bo izšel Vilindar? Ste mogoče član kakšnega drugega društva, ki se ukvarja s fantazijo, znanstveno fantastiko in podobnimi žanri?

Nisem član društva Prizma. Na njenem forumu pa sodelujem. Prvi stik s člani društva je bil pred več kot enim letom preko mojega sina. Takrat sem izročil en izvod znanstveno-fantastičnega romana Rheia. Obljubljena mi je bila recenzija ali predstavitev v društvu. A do uresničitve dogovora iz meni neznanih razlogov do danes še ni prišlo. Postavil sem internetne strani za vse moje knjige in vem, da so jih člani društva obiskali, saj sem tudi na forumu najavil in objavil izid Vilindarja. Do zdaj še nihče od članov upravnega

odbora društva ni poiskal stika z menoj ali me kako drugače zaprosil, da jim prepustim izvod pesnitve Vilindar v recenzijo, predstavitev ali kaj drugega.

V drugih društvih, ki se ukvarjajo s temi posebnimi žanri, ne sodelujem. Tudi v preteklosti je bilo tako, čeprav sem v času Jugoslavije v obdobju nekaj mesecev sodeloval pri delu Sfera iz Zagreba kot zunanji sodelavec. Sam načeloma literature ne delim na žanre, temveč na odlično, dobro in slabo literaturo. Ta ocena je izključno moja in zato običajno ne želim z nikomer razpravljati na tem področju. Že star pregovor pravi, da se o okusih in klofutah ne razpravlja.

Ste kdaj sodelovali ali imate namen

sodelovati na konvenciji F & ZF & hororja (horor pač vsi zraven dajejo, dasiravno so vaša dela vse kaj drugega, kot horor)?

Konvencije bi se udeležil le s prispevkom ali največ z vabilom organizatorja, če bi me povabil kot gostujočega pisca. Doslej nisem sodeloval na nobeni od njih. Sem pa se dvakrat udeležil srečanja pesnikov in pisateljev začet-

nikov, ki ga je nekoč organizirala Zveza socialistične mladine Slovenije. A to seveda ni bila SF&F&H konvencija! Te tri vrste žanrov dajejo in promovirajo skupaj, ker veljajo za manj vredne. A za take veljajo tudi kriminalke, ljubezenski romančki (ljubiči) in doktorromani. Menda so dobri samo za na plažo. A vem, da nekateri zaničujejo še vohunske romane, indijanarice in še kaj. Sprašujem se, kaj potem sploh je »prava, umetniška« literatura?

Nadaljevanje intervjuja prihodnjič.

Za vas se pogovarja Bojan Ekselenski.

Andrejeva domača stran:

<http://www.andros.si/>

»Maladon iskal je bajno mesto Vilindar na dolgi poti, na koncu pa spoznal je, da ima ga na dosegu rok. Le kako je lahko človek tak, da slep je in se moti?«

P r e d s t a v l j a m d r u š t v o : U d r u g a 3 . Z m a j i z R i j e k e (R e k e)

Društvo ljubiteljev fantastike [3. Zmaj](#) je bilo ustanovljeno 3. maja 2005 v Reki, kmalu po prenehanju dela ZF društva Aurora. 3. Zmaj je tako edino tovrstno društvo na območju Reke. Imamo 29 članov, v glavnem študentov Reškega vseučilišča. Temeljne aktivnosti našega društva so promocija fantastike v vseh umetniških oblikah in dajanje podpore in možnosti izražanja neveljavljenim mladim avtorjem. Projekti in akcije, katere smo izvedli v minulih treh letih obstoja:

- Zbiranje podpisov za uvrstitev Gospodarja prstanov J.R.R. Tolkiena v redni učni načrt in šolsko branje.
- Sodelovanje v promocijskih dejavnostih ob hrvaški premieri filmov Gospodar prstanov in Vojna zvezd v obliki snemanja kratkih filmov.
- Izdajanje društvenega glasila, fanzina »Eridian«, kjer objavljamo različne članke (tudi znanstvene) za spoznavanje z žanrom in literarna ter likovna dela neveljavljenih avtorjev. Obveščamo

tudi o dogodkih s scene (konvencije in ostali dogodki naše subkulture). Letno izdamo 2 številki, do zdaj smo izdali 6 števil, zadnjo letošnjega marca.

- Enkrat letno izvedemo tridnevno konvencijo Rikon na začetku oktobra (od leta 1997)
- Sodelovali smo v multimedijski predstavi »Izvršitelji nauma Gospodnjeg«, zasnovanem ob izidu istoimenske knjige Zorana Krušvarja (našega člana) v obliki kratkih filmov, uprizorivši posameznih poglavij. Pomagali smo tudi pri široki promociji knjige.
- Organizacija projekcij različnih amaterskih ZF filmov v sodelovanju z društvom »Kulturni front«, Študentskim klubom anglista Rijeka »SKAR« društvom študentov informatike »Next« in društvom študentov filozofije »Furija«.
- Prevajanje šolskega čtiva in beletristike v braillovo pisavo v sodelovanju s Hrvaškim društvom prijateljev bele palice »Homer«, zaradi česar je

društvo dobilo letno nagrado »Homerjeve zlate kaplje«

- Izvajanje šestmesečne delavnice srednjeveških verižnih oklepov
- Trenutno poteka akcija snemanja zvočne zbirke ZF zgodb »Otroci sonca« za slepe in slabovidne Primorsko-Goranske župnije. V njej se bodo našle kratke zgodbe najboljših hrvaških avtorjev žanra (Darko Macan, Krešimir Mišak, Zoran Krušvar, Aleksandar Žiljak i Marija Serdar). Pripravljamo tudi 11. Rikon, ki bo od 10. 12. oktobra 2008 (ljubitelji, ta vikend si torej rezervirajte za romanje v Reko - op. pr.)
- Kar se tiče našega fanzina »Eridian«, je do zdaj, kot sem že omenil, izšlo 6 števil v tiskani obliki ter tudi v PDF in HTML obliki (www.3zmaj.hr/eridan). Trenutno smo v postopku pridobivanja ISSN številke, da bomo lahko Eridian distribuirali v knjižnice. Naslednja številka, ki bo izšla proti koncu leta, bo verjetno že na voljo tudi v hrvaških knjižnicah. Iz vsebine naslednje številke bi izdvojil temo številke (Kulturna analiza znanstvene fantastike na Hrvaškem), recenzijo nove RPG igre v svetu Warhammer 40.000, poročila s konvencij (Lubrikon, Sferakon, Konfuzija), predstavitev srbskega društva »Photon tide« in tri zanimive intervjuje (Lois McMaster Bujold, George R. R. Martin i Tad Williams), katere delamo v sodelovanju s hrvaškim fantazijskim portalom [»Fantasy.hr«](#). Vsekakor bo zraven še nekaj člankov in nekako 10 zgodb, za katere je objavljen natečaj z rokom 15. 8. 2008. Zapisal: Dorian Celcer za 3. Zmaj
Prevedel: Bojan Ekselenski

N e k a j i z s v e t o v d o m i š l j i j e

Zadni boj Zeolije je med nami. Kratka zgodba na 38 straneh A5 je prosto dostopna v skladu s pogoji uporabe.

Izšla je druga zgodba iz sveta **Atlatisa** s podnaslovom **Sin imperija**.

Obe zgodbi sta objavljeni tudi na DVD-ju revije Joker.

Pospešeno nastaja tudi prepotrebna **Enciklopedija Drugotnosti**. Žal

časovna stiska tudi mene drži za vrat.

Vitezi in Čarovniki: Indigo novi svet takisto pospešeno nastaja. Naredil sem nekaj pomembnih rezov v vsebino, s čemer želim stopnjevati tempo pripovedi. Kmalu bo prvi »dražilnik«!

V novi Neskončnosti, ki je izšla te dni, preberite članek o "drugem možu jekla" Iron Manu, intervju z Vidom Pečjakom, reportaže z Istrakona, Konfuzije in Fedcona XVII

(reportaža s Sferakona bo v 11. številki), članek o igri Guild Wars, recenzija pesnitve Vilindar, članek o ilustratorju Franku Paulu in še nekaj recenzij knjig in filmov. Prav tako bosta objavljeni vsaj dve zgodbici, od tega bo ena zgodbica hrvaškega avtorja Danijela Bogdanovića (seveda prevedena v slovenščino). Vsebinsko Neskončnosti bodo po stari navadi popestrili hudomušni stripki. (zahvaljujem se Tanji Cvitko)

B. E.

Gledano za vas — Skakač

Skakač (Jumper) je akcijska domišljajska pustolovščina (tako o filmu distributer). Ne bom vas moril s filozofijo o vsebini, nastajanju in ostalem, kar lahko najdete na spletnih straneh glavnih kinooperaterjev. V Skakču bomo ljubitelji nam ljubih žanrov takoj prepoznali mladega Ankico in Vindijeve mlečne dobrote. Ja, prav ste prebrali. Glavnega turista in bančnega roparja upodablja taisti Hayden Christensen, ki je upodobil znamenitega Dartha Vaderja, preden je slednji obolel za obliko vulkanske astme. Na drugi strani pa je Samuel L. Jackson, kateremu Hyden v Maščevanju Sitha odreže roko. No in Samuel mu tega ne odpusti in zato imata v Skakaču več besnih obračunov ob obilni uporabi Sile (no, tu gre za teleportacijo, a pustimo podrobnosti). Ostanek igralske ekipe smo tudi že videli v nekaterih filmih.

Zaplet. Zaplet? Hm, celo to ima. Najprej imamo ubogega luzerja Davida Ricea (Rižeka - klasična najstniška travma Čezlužja), kateremu dežurni popularnež šole zagode ledeno neumnost. Zimzele na klasika najstniških ameriških filmov. No, luzer na hladnem (dobesedno) spozna, da le ni čisto pravi luzer, temveč luzer s stilom. V enem hipu je pod ledenim pokrovom, naslednji hip pa trdo pristane sredi knjižnih polic. Mimogrede ... izhaja iz razbite družine (še ena ameriška travma). No, fante izgine in si kar sam odreže finančno podporo za sirote. S svojo močjo teleportacije je lahko kjerkoli na svetu. Samo vizualno sliko kraja mora imeti in ... voila! Fant ga žura in brezskrbno zapravlja. No, je zapravljaj, dokler ga ne izsledijo posebna agencija Paladin, ki je namenjena deratizaciji skakačev. Tako imamo na eni strani svojega junaka, na drugi strani pa kulskega Samuela L. Jacksona s frajersko belimi lasmi. Naš Rižek se vmes vrne v domači kraj, kjer se odvija klišejska klasika. Prej hot bejba in popularnež končata precej klavrno (ostaneta v svoji zakotni

vasi, kjer se še Bog ne more počohati) in Rižek svoji mladostni ljubezni izpolni njene sanje – ogled sveta (znova ameriške travme in njihov klišeji, saj ne gre brez Egipta in Italije). No, skoraj bi, ako ga ne bi med turističnim popotovanjem po rimskem Koloseju zmotil beloglavi Paladin. Potem se pojavi še mati (ki ima svoje skrivnosti) in po nadaljnjih dveh pretepih se vse skupaj izteče v maniri podobnih filmov. Aha, pa še sesuvanje doma je zraven. Sem omenil, da je v filmu kar nekaj ameriških grmičastih travm – evo, tu je še ena.

Kaj je dobrega v filmu?

Hm, glavna trojica je dobro opravila svoje delo. Diabolično nedolžni Hyden znova hodi na ostrici med Temno in Svetlo stranjo. Znova imamo Samuela, ki je tokrat nezaupanje (I don't trust this boy) zamenja za odkrito sovraštvo (kar nazorno prikaže). Svojo viteško poslanstvo tokrat zagrizeno izvaja do konca sveta (dobesedno). Tudi Jamie je v svoji vlogi odlični. Potem je tu pokrajina. Film so dejansko slikali na prizoriščih, kjer se dogaja. Dialogi so duhoviti. Ljubitelji ne preveč zahtevne fantazije ali ljubitelji, ki ste si zaželeli kino oddiha, boste prejeli užiten obrok zabave. Ne bom vam žal, le ne pričakujte vrhunske filozofije o smislu življenja in posebnih močeh (tu je Spiderman pravi Sheekspear).

Kaj me je motilo? Hm ... neizdelanost karakterjev, saj so glavni akterji Hyden, Samuel in Jamie vložili titanski trud, da so pokazali vsaj nekaj karizme. Potem je preveč predvidljiv zaplet in razplet. Kar (pre)veliko ameriških travm imamo notri (luzer, pomembnež, razbita družina, nacionalna varnost ipd.) . Scenarij ima preveč lukenj, katere zapolnjujejo posebni učinki. Gledalec sploh ne ve, v čigavem imenu so paladini in zakaj s tako vnemo odstranjujejo skakače. Tista omemba boga je precej za lase privlečena (znova ena bušmanska). Nadalje je smešna tista scena s pipsom in posledično sledenje ska-

kačem z nekakšno pripravo. Imam pa še eno zamero. Zakaj za vruga več ne znajo narediti filma s čisto pravim koncem. S takšnim, ko za napisom The End ni več vprašaja. Videti je, da se moramo navaditi na nedokončane filme, pravzaprav epizode. Če bo Skakač prinesel ka – čing, gotovo sledi nadaljevanje, zato je treba ohraniti vse glavne protagoniste. Ne moreš nekoga v nadaljevanju angažirati, če ga za vekomaj pošlješ v krtovo deželo (zato verjetno ne bodo posneli Vojna Zvezd 3.5, ker so pač nekateri glavni akterji prve triade dokončno pokopani).

Zaključek?

A tudi to moram napisati?

Hm, film najbrž ne bo prišel v anale kulturnih filmov. Za kaj takšnega mu manjka kar precej zlasti soli. Je pa spodobna zabava, vredna svojega denarja, če ste ljubitelj nam ljubih žanrov.

Film prihaja na DVD in najbrž tudi na modrozarkovno digitalno tiskovino. Se izplača nakup diska? To je odvisno od tega, kako ste privrženi tovrstnim specialnoefektnim toboganom. Vsekakor pa je film vreden izposoje v vaši lokalni videoteki. Ako ste ljubitelj nam najljubšega filmskega astmatika v »baby« fazi, potem se vam bo film dogajal, kajti znova imamo dvoboj z nam ljubim jedi mojstrom.

Za vas je v platno buljil Bojan Ekselenski.

Na spletu:

<http://www.vitezicarovniki.com>

V I T E Z I I N Č A R O V N I K I

Bojan Ekselenski
Ljubljanska cesta 5A
3000 Celje

GSM: 040-642-356 (Bojan)
(03)-541-2543
E-pošta: bojan.ekselenski@amis.net
Internet: <http://www.vitezicarovniki.com>

NAUK: DELAJTE DOBRO

Bojan Ekselenski je redno zaposlen v podjetju Cinkarna Celje d.d. In se udeležuje tudi kot izredni študent EPF.

Študij gre seveda

ustrezno po polžje, saj energijo poleg v pisanje, urejanje spletnega mesta in tega časopisa vlaga še v planinstvo, ples, tek in fotografijo.

Roman Vitezi in Čarovniki: Indigo otroci je njegov knjižni prvenec.

Literarni načrti za prihodnost:

Dokončati štirilogijo Vitezi in Čarovniki in morebiti napisati še kaj drugega.

V a b i l o k s o d e l o v a n j u

Zaradi naprednejše izkušnje vabim k sodelovanju umetnike različnih profilov. Zlasti zaželen(-a) je ilustrator (-ka), grafični oblikovalec (-ka) ter morebiti kakšen pesnik, ki bi napisal kakšno pesem, navdihnjeno z dogodki iz romana.

Želim si tudi sodelovanja kakšnega glasbenika & glasbene skupine, ki bi prispevala zvočno ozadje za spletno mesto in tudi uradni MP3 »soundtrack«.

Kaj nudim?

Predvsem vključenost v predstavitve, javno pojavljanje in iz tega izhajajoča reklama. Vabilo velja tudi za študente oblikovanja, glasbe in likovne umetnosti. Zakaj potrebujem kakšnega

pesnika? Knjigo bi rad opremil tudi s kakšno pesmijo, navdihnjeno z dogodki ali ozadjem zgodbe.

K o m e r c i a l a

V tem mesečniku (ako uspem) lahko za majhno nadomestilo objavite komercialne oglase.

Vi prispevajte samo grafiko in pripadajoče besedilo in stvar je opravljena.

Cena? Stran: 500 €, Pol strani: 300 €, pasica višine 3 cm: 150 €, reklamni kvadrataček (3 x 3 do 5 x 5 cm): 75 €. Cena vključuje DVE objavi in objavo na spletni strani.

Jašubeg en Jered

Spletni mesečni bilten Vitezov in Čarovnikov

Glavni urednik: Bojan Ekselenski
Grafično oblikovanje: Bojan Ekselenski
Viri informacij: Različni spletni portali

Mesečnik izhaja vsak prvi petek v mesecu.

Dovoljeno je prosto kopiranje, tiskanje in razpečevanje samo v celoti.

Ob uporabi vsebin potrebno pridobiti dovoljenje avtorja.

Prepovedana uporaba za komercialno rabo.

Info: info@vitezicarovniki.com

Forum: [http://](http://vitezicarovniki.mojforum.si)

vitezicarovniki.mojforum.si

Web: <http://www.vitezicarovniki.com>